

denne beføjelse skal udøves af stempelmyndighederne, dog at de bødepligtige kan indbringe afgørelsen for finansministeriet.

Anvendt strengt efter ordlyden vil disse bestemmelser ikke virke hensigtsmæssigt. Ved deres anvendelse har man da også tillempt dem efter, hvad praktiske hensyn tilsiger. Det er således meget almindeligt, at der straks ved stempelresolutionens afsigelse dikteres nedsatte bøder, eller at bødekendelse helt undlades. Bøder på 5 gange det manglende stempel, der efter lovens ord skulle være det normale, er i praksis en sjældenhed. Det vil ses, at efter det gældende system er nedsættelse eller eftergivelse af de foreskrevne bøder en bevillingssag. Bødespørgsmålet kan ikke komme til påkendelse ved domstolene.

Efter forslaget § 87 skal der ikke være nogen normalbøde for stempelovertrædelser, idet strafspørgsmålet foreslås henlagt til afgørelse ved domstolene, dog at sagen skal kunne afgøres med et bødeforelæg, jfr. forslaget § 88. Stempelmyndigheden er selvfølgelig berettiget til at undlade at foretage videre med hensyn til strafspørgsmålet, når der foreligger sådanne undskyldende momenter, at der efter stempelmyndighedens skøn ikke er tilstrækkelig anledning til at rejse straffesag. Spørgsmålet om, hvem der er strafskyldig, må afgøres efter de almindelige strafferetlige regler om gerningsmænd og meddelagtige.

I borgerlige straffelovs §§ 162 og 163 findes der straffebestemmelser, der tager sigte på lignende forhold som dem, der omhandles i forslaget § 87, stk. 1, nr. 2-4. Ved de nævnte bestemmelser i straffeloven fastsættes der straf af bøde, hæfte eller fængsel indtil 4 måneder for den, som for eller til en offentlig myndighed afgiver urigtig erklæring om forhold, angående hvilke han er pligtig at afgive forklaring, og for den, som i øvrigt til brug i retsforhold, der vedkommer det offentlige, afgiver urigtig skriftlig erklæring eller skriftligt bevidner noget, hvorom han ingen kundskab har. Det kunne synes, at man i stempeloven kunne nøjes med at henvise til disse straffelovs-paragraffer, således at de under nr. 2-4 foreslåede bestemmelser kunne undværes. Dette er imidlertid ikke anset for at være hensigtsmæssigt, idet der på dette område er behov for at kunne straffe den uagtsomme lovovertrædelse, hvilket straffelovsbestemmelserne ikke giver mulighed for, jfr. straffelovens § 19. Det må endvidere betragtes som en fordel, at der i stedet for de almindelig holdte straffebestemmelser findes regler, der er specielt udformet med henblik på overtrædelser af stempeloven. I øvrigt vil straffelovens §§ 162 og 163 næppe

kunne dække enhver forsætlig stempelovertrædelse. Hvis f. eks. den, der angiver en urigtig dato under dokumentet, skal kunne rammes af straffelovens § 163, bliver det nødvendigt at fortolke ordet „erklæring“ i denne paragraf som også omfattende datering; men en sådan fortolkning kan man ikke gå ind for, fordi bestemmelsen derved ville komme til at savne den klarhed, der må kræves af en straffebestemmelse.

Ved de foreslåede straffebestemmelser er der udtømmende gjort op med strafansvaret for stempellovsovertrædelser, således at straffelovens regler ikke finder anvendelse. Bestemmelserne er i øvrigt opbygget på samme måde som straffebestemmelserne i nyere skatte- og afgiftslove, f. eks. lov nr. 100 af 31. marts 1967 om kildeskat og lov nr. 102 af samme dato om almindelig omsætningsafgift.

Kapitel 18.

Til § 89.

Ad stk. 1-2. Under hensyn til de væsentlige og omfattende ændringer i de gældende stemplingsregler, som forslaget medfører, er det fundet nødvendigt at udskyde lovens ikrafttræden til den 1. april 1969. Det vil herefter være muligt for de myndigheder, som beskæftiger sig med stempeloven, og for de afgiftspligtige at sætte sig ind i de nye regler, inden de skal anvendes. Forsikringsselskaber, pengeinstitutter, advokatkontorer, boligselskaber og andre virksomheder, der berøres af stempelafgiften, vil da også få mulighed for i tide at instruere personalet i de nye regler.

Ad stk. 3. Med hensyn til forslaget om, at stempelbegunstigelsen, som er hjemlet ved andre love end stempeloven, skal bortfalde, henvises til de indledende bemærkninger (afsnit 5) til forslaget.

For så vidt angår de i forslaget opregnede undtagelser bemærkes:

Nr. 1. Den nævnte lovbestemmelse hjemler stempelfrihed for nationalbankens pengesedler og forskrivninger. Ved § 22, stk. 2 i nationalbankloven er hjemlet stempelfrihed for de til banken udstedte håndpantsikrede forskrivninger, hvilken begunstiggelse enten dækkes af forslaget § 62, stk. 2, eller — for så vidt den pågældende debitor ikke er et pengeinstitut eller en vekselerer — bør bortfalde, jfr. de almindelige bemærkninger (afsnit 5).

Nr. 2-7. De her nævnte lovbestemmelser hjemler stempelfrihed for kasseobligationer, jfr. i øvrigt forslaget § 86 og bemærkningerne hertil.

Nr. 8-9. De nævnte lovbestemmelser hjemler stempelfritagelse for policer m. v. vedrørende krigsforsikring for skibe samt varer og fragt. Da tilsva-